

зався верхнім одягом, тому що був роздягнений, і кинувся в море.

8 А інші учні припливли в човні, тягнучи сіть із рибою, тому що вони були неподалік від берега, ліктів із двісті.

9 Коли ж зійшли на землю, бачать розкладене тліюче вугілля, і рибу, що лежала на ньому, і хліб.

10 Говорить їм Ісус: «**Принесіть із тієї риби, яку ви щойно піймали**».

11 Пішов Симон Петро та витягнув на берег сіть, повну великої риби числом сто п'ятдесят три; і від такої кількості сіть не прорвалась.

12 Говорить їм Ісус: «**Ідіть, їзте**». І ніхто з учнів не наважився запитати Його: «Хто Ти?» — знаючи, що це Господь.

13 Підходить тоді Ісус, і бере хліб, і дає їм, і також рибу.

14 Це вже втретє з'явився Ісус Своїм учням, воскреслий із мертвих.

«*Ти любиш Мене?*»

15 Коли ж вони поїли, Ісус говорить Симону Петру: «**Симоне Іонин, чи любиш¹ ти Мене більше цих³?**» Він говорить йому: «Так, Господи, Ти знаєш, що я люблю² Тебе!» Він говорить йому: «**Годуй⁴ ягнят Моїх**».

16 Говорить йому знову, вдруге: «**Симоне Іонин, ти любиш¹ Мене?**» Він говорить йому: «Так, Господи, Ти знаєш, що я люблю² Тебе!» Він говорить йому: «**Паси⁵ овець Моїх**».

17 Говорить йому утретє: «**Симоне Іонин, ти любиш² Мене?**» Засмутився Петро, тому що утретє Він сказав йому: «**Ти любиш² Мене?**» І сказав він йому: «Гос-

сался верхньої одеждою, так як був раздет, і бросився в море.

8 А другие ученики приплыли в лодке, влача сеть с рыбой, потому что они были недалеко от берега, локтей около двухсот.

9 Когда же сошли на землю, видят разложенные тлеющие угли, и рыбу, лежащую на них, и хлеб.

10 Говорит им Иисус: «**Принесите из той рыбы, которую вы ныне поймали**».

11 Пошёл Симон Пётр и вытянул на берег сеть, полную больших рыб числом сто пятьдесят три; и от такого множества сеть не прорвалась.

12 Говорит им Иисус: «**Идите, ешьте**». И никто из учеников не посмел спросить Его: «Кто Ты?» — зная, что это Господь.

13 Подходит тогда Иисус, и берёт хлеб, и даёт им, и также рыбу.

14 Это уже третий раз явился Иисус Своим ученикам, воскресший из мёртвых.

«*Ты любишь Меня?*»

15 Когда же они поели, Иисус говорит Симону Петру: «**Симон Ионин, любишь¹ ли ты Меня больше этих³?**» Он говорит ему: «Да, Господи, Ты знаешь, что я люблю² Тебя!» Он говорит ему: «**Корми⁴ ягнят Моих**».

16 Говорит ему снова, во второй раз: «**Симон Ионин, ты любишь¹ Меня?**» Он говорит ему: «Да, Господи, Ты знаешь, что я люблю² Тебя!» Он говорит ему: «**Паси⁵ овец Моих**».

17 Говорит ему в третий раз: «**Симон Ионин, ты любишь² Меня?**» Опечалился Пётр, потому что в третий раз Он сказал ему: «**Ты любишь² Меня?**» И сказал он

9 Лк 24:42.

11 Мт 13:47; Лк 5:6.

12 Ін 6:10; Дн 10:41.

13 Лк 24:30.

14 Ін 20:19.

15 Іс 40:11; Дн 20:28; 1Петр 5:2; 1Тим 4:6.

16 Мт 2:6; 10:16; 15:24; 25:33; 26:31; Лк 22:32; Дн 20:28; 1Петр 2:25; Євр 13:20.

17 Ін 2:24; 16:30; 13:38; Дн 20:28; 1Кор 16:22.

21:15⁽¹⁾ 16⁽¹⁾ ἀγαπάω – любити; від ἀγάπη (agapē) – любов безумовна, бажання вищого блага для інших.
21:15, 16, 17⁽²⁾ φιλέω (filēō) – любити, відчувати глибоку відданість, прихильність, симпатію до кого-, чого-небудь, мати до кого-н. підвищений внутрішній погляд, прив'язаність, дружні почуття.

21:15⁽³⁾ τοῦτων (toutōn) – цих (займенник родового відмінку середнього роду, множина; тут: стосовно риб).
21:15⁽⁴⁾ βόσκειν (boskein) – годувати, утримувати (забезпечувати засобами до існування, їжею тощо).
21:16⁽⁵⁾ ποιμαίνω (poimainō) – пасти; оточувати піклуванням, плекати, берегти, охороняти, направляти.

поди, Ти все знаєш, Ти знаєш, що я люблю² Тебе!» Говорить йому Ісус: «Годуй овець Моїх.

18 Істинно, істинно говорю тобі: коли ти був молодим, ти підперізував себе сам і ходив, куди ти хотів; коли ж постарієш, простягнеш руки свої, і інший підперіже тебе, і поведе, куди не хочеш».

19 Сказав же Він це, даючи зрозуміти, якою смертю він прославить Бога. І, сказавши це, Він говорить йому: «Иди за Мною».

Улюблений учень і його свідчення

20 Петро ж, обернувшись, бачить, що вслід іде учень, якого любив Ісус і який на вечері прихилився до грудей Його, і сказав: «Господи, хто це, хто зрадить Тебе?»

21 Побачивши його, Петро говорить Ісусу: «Господи, а він що?»

22 Говорить йому Ісус: «Якщо Я хочу, щоб він перебував, доки не прийду, що тобі до того? Ти йди за Мною!»

23 Рознеслось тоді це слово між братами, що учень той не помре¹. Та не сказав йому Ісус, що не помре, але: «Якщо Я хочу, щоб він перебував, доки не прийду, що тобі до того?»

24 Цей учень і свідчить про це, і написав це, і знаємо, що свідчення його істинне.

25 Багато ж і іншого сотворив Ісус, про що якби написати докладно, думаю, і сам світ не вмістив би написаних книг. Аминь.

18 Ін 13:36; Дн 12:3-4.

19 Мт 4:19; 16:24; Ін 13:36; 21:22; 2Пет 1:14.

20 Ін 13:23; 20:2.

21 Одк 1:7-9.

22 Мт 16:27; Ін 14:3; 1Кор 4:5; 11:26; 1Сол 1:10; 5:23; Одк 2:25; 3:11; 22:7.

23 1Кор 15:51; 1Сол 4:15-17.

24 Ін 15:27; 19:35; 3Ін 12; Одк 1:2.

25 Ам 7:10; Ін 20:30; 2Кор 3:3; Еф 1:22,23.

Ему: «Господи, Ты всё знаешь, Ты знаешь, что я люблю² Тебя!» Говорит ему Иисус: «Корми овец Моих.

18 Истинно, истинно говорю тебе: когда ты был молод, ты препоясывал себя сам и ходил, куда ты хотел; когда же состаришься, прострешь руки свои, и другой препояшет тебя, и поведёт, куда не хочешь».

19 Сказал же Он это, давая понять, какой смертью он прославит Бога. И, сказав это, Он говорит ему: «Иди за Мною».

Любимый ученик и его свидетельство

20 Пётр же, обернувшись, видит идущего следом ученика, которого любил Иисус и который на вечере приклонился к груди Его, и сказал: «Господи, кто это, кто предаст Тебя?»

21 Увидев его, Пётр говорит Иисусу: «Господи, а он что?»

22 Говорит ему Иисус: «Если Я хочу, чтобы он пребывал, пока не приду, что тебе до того? Ты иди за Мною!»

23 Разнеслось тогда это слово между братьями, что ученик тот не умрёт¹. Но не сказал ему Иисус, что не умрёт, но: «Если Я хочу, чтобы он пребывал, пока не приду, что тебе до того?»

24 Этот ученик и свидетельствует об этом, и написал это, и знаем, что свидетельство его истинно.

25 Много же и другого сотворил Иисус, о чём если бы написать подробно, думаю, и сам мир не вместил бы написанных книг. Аминь.

21:17⁽²⁾ φιλέω (филέω) – любить (див. Ін.21:15,16⁽²⁾).
21:23⁽¹⁾ ἀποθνῆσκει (апофнэско) – помирати, гинути, помирати від чиеїс руки, тобто бути ви-

тим або засудженим на смерть, страченим ким-небудь, закатованим.